

Tvá kočka

Hana Zagorová

Jsem zas jak na trní a nemohu spát.
Tvá kočka zavrtní, jak máš to rád.

Proč nejdeš, možná se ptá,
co já vím.
Noc má jak ametyst lesk fialový.
Tvá kočka nechce příst,
je smutná, kdo ví.
Je možné, že i ona
někdy steskem stoná.

Tvá kočka v zádech mi spí,
má ráda něžnosti tvý,
s tou aspoň měl bys mít soucit. /Lásko má./

Tvá kočka v zádech mi spí,
měl bys už vrátit se k ní,
nebloudit dál ve tmě tmoucí. /Lásko má./

Zas kouknu na budík,

čas jakoby stál.
Tvá kočka, bohudík,
spí v zádech mi dál.
Má v hlavě jedno, nic víc,
jen své já.

Je tichá, přetichá
a z ničeho nic
tvá kočka zavzdychá
a přimkne se víc.
A já vím, že i ona
marným steskem stoná.

Tvá kočka v zádech mi spí,
má ráda něžnosti tvý,
s tou aspoň měl bys mít soucit. /Lásko má./

Tvá kočka v zádech mi spí,
měl bys už vrátit se k ní,
nebloudit dál ve tmě tmoucí. /Lásko má./

Tvá kočka v zádech mi spí,
má ráda něžnosti tvý,

s tou aspoň měl bys mít soucit. /Lásko má./

Tvá kočka v zádech mi spí,
měl bys už vrátit se k ní,
nebloudit dál ve tmě tmoucí.

Sám víš s kým.